C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-3189/2025 Judecătoria Orhei, sediul Central
4-25041883-03-4r-10102025 Judecător: Viorica Severin

D E C I Z I E
În Numele Legii

10 februarie 2026 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a examinat, în ordine de recurs, recursul contravenientului Josan Petru declarat împotriva hotărârii ***Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 august 2025*** în cauza contravențională de învinuire a lui **Josan Petru** în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

La 26 martie 2025, agentul constatator din cadrul IP Orhei, Margin Gheorghe a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, Josan Petru la 24.03.2025, în jurul orei 17:00, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „***** deplasându-se prin sat. Chiperceni, r-nul Orhei, fiind somat de angajații poliției prin includerea semnalului sonor și luminos de a se opri, ultimul a accelerat, prin ce nu a îndeplinit indicațiile legale date de agentul de circulație de a opri vehiculul.

Astfel, la 26 martie 2025 în privința lui Josan Petru de către agentul constatator al IP Orhei, Margin Gheorghe a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Codul contravențional.

Potrivit art. 395 alin. (1) Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost remis conform competenței spre examinare în fond și adoptarea deciziei la Judecătoria Orhei, sediul Central.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 august 2025, Josan Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art. 241 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 (patruzeci) ore, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni.

S-a explicat lui Josan Petru, că în termen de 10 zile este obligat să se prezinte la Biroul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

S-a explicat contravenientului că în caz de neprezentare la Biroul de probațiune și eschivare de la executarea sancțiuni - munca neremunerată în folosul comunității, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărârea privind munca neremunerată în folosul comunității și dispoziția de executare s-a trimis organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul Josan Petru.

Copia prezentei hotărâri, la devenirea definitivă, urma a fi remisă Agenţiei Servicii Publice şi Inspectoratului de Poliție Orhei, Serviciul Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere, în vederea asigurării evidenţei și executării pedepsei complementare aplicate lui Josan Petru, privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenientul Josan Petru a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 august 2025, solicitând admiterea recursului, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții potrivit modului stabilit primei instanței în latura sancțiunii, prin aplicare prevederilor art. 44^1 alin. (1) Cod contravențional și numirea în acest sens a unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 10 ore cu excluderea sancțiunii complementare sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În motivarea recursului, recurentul a menționat faptul că nu este de acord cu soluția adoptată de prima instanță doar în latura sancțiunii aplicate, or sancțiunea sub formă de 40 ore de muncă neremunerată în folosul comunității este una prea aspră, iar sancțiunea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloacele de transport este una aplicată ilegal dat fiind că nu deține permis de conducere a mijloacelor de transport.

Aferent, recurentul în latura pedepsei principale a solicitat aplicarea în speță a prevederilor art. 44^1 alin. (1) Cod contravențional, care oferă posibilitate instanței

să aplice o sancțiune sub limita minimă prevăzută de art. 241 alin. (1) Cod contravențional.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recursul este nefondat și urmează a fi respins, iar hotărârea primei instanțe urmează a fi menținută fără modificări ca fiind una legală și întemeiată din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale.

Potrivit art. 460 Cod contravențional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.

Aferent, Colegiul penal ține a trece în revistă că soluția adoptată de prima instanță a fost contestată de contravenient în latura sancțiunii principale aplicate, considerând-o prea aspră și în partea celei complementare, considerând-o ilegală.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 470 Cod contravențional și argumentele invocate în recurs, Colegiul penal nu purcede la judecarea fondului cauzei, însă se va expune doar în privința sancțiunii ce a fost aplică recurentului.

Or, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din hotărâre, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu

jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal nu a stabilit *ex officio* careva motive de a interveni în hotărârea contestată în ce privește aspectul încadrării acțiunilor contravenientului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor legale privind administrarea probelor, instanța de recurs fiind solidară cu soluția adoptată și nu se va expune repetat.

Revenind la premisa sancțiunii aplicate contravenientului Josan Petru de către prima instanță, Colegiul penal constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art. 9, 37, 41, 42 și 43 Cod contravențional, ținând cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea contravențională, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) Cod contravențional, la aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de persoana făptuitorului şi de circumstanțele atenuante ori agravante.

Din sensul prevederilor art. 32 alin. (1) Cod contravențional se reține că, sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârșit o contravenție.

Art. 41 Cod contravențional stipulează că, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul se de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante. Față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile prezentului cod.

Ca urmare, pedeapsa contravențională este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopului legii contravenționale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului contravențional al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete contravenientului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii contravenționale şi a pedepsei.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată contravenientului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii contravenționale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului contravențional și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea contravenției săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul sancțiunii, în afară de gravitatea faptei săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor contravenționale.

Sancțiunea și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât contravenientul să se convingă de necesitatea respectării legii și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea sancțiunii au fost respectate limitele prevăzute la art. 241 alin. (1) Cod contravențional în coroborare cu art. art. 9, 37, 41, 42 și 43 Cod contravențional, iar sanțciunea stabilită este echitabilă și proporțională faptei comise.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, arătând în mod concret la împrejurările și criteriile care au stat la individualizării sancțiunii contravenționale principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 (patruzeci) ore.

Aferent, Colegiul penal ține a menționa că recurentul în ordine de recurs, în latura sancțiunii principale a solicitat intervenția instanței în vederea aplicării prevederilor art. 44^1 alin. (1) Cod contravențional potrivit căreia, ***<u>ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei</u>***, *legate de scopul şi motivele faptei, de rolul contravenientului în săvîrşirea contravenţiei, de personalitatea contravenientului, de comportarea lui în timpul şi după consumarea contravenţiei, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei contravenţii săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, agentul constatator, după caz, procurorul, instanţa de judecată sau comisia administrativă* ***<u>poate</u> aplica o sancţiune sub limita***

minimă, prevăzută de partea specială a cărţii întâi pentru contravenţia respectivă.

Astfel, reieșind din analiza juridică a normei juridice menționate supra, Legiuitorul a reglementat în mod exhaustiv condițiile în care poate avea loc aplicarea în speță a mecanismului solicitat, pe când speța supune examinării nu desprinde careva ***circumstanţe excepţionale*** ce ar permite aplicarea sancțiunii mai blânde decât cea prevăzută de lege.

În atare statuări, Colegiul penal conchide că nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia sancțiunea aplicată este una inechitabilă, considerând posibil aplicarea în privința sa pedeapsă sub formă de formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 10 (zece) ore dat fiind că solicitarea dată în procedura recursului nu și-a găsit reflectarea în condițiile în care sancțiunea numită a fost aplicat în limitele legii, urmând a executa în cuantumul ei fixat.

Subsecvent, prin prisma instanței de recurs, argumentul recurentului privind ilegalitatea aplicării sancțiunii complementare de privare a dreptului de a conduce vehicule pe motiv că nu deține permis de conducere urmează a fi apreciat ca fiind nefondat.

Aceasta deoarece, instanța de recurs a reținut că norma de incriminare prevăzută de art. 241 alin. (1) Cod contravențional stabilește, pe lângă sancțiunea principală, și sancțiunea complementară obligatorie a privării de dreptul de a conduce vehicule. Prin urmare, aplicarea acesteia nu are caracter facultativ, ci rezultă direct din dispozițiile legale, instanța fiind obligată să o aplice odată cu sancțiunea principală.

Colegiul penal a subliniat că faptul că persoana nu deține permis de conducere nu constituie un temei legal pentru neaplicarea sancțiunii complementare. O asemenea interpretare ar contraveni principiului legalității sancțiunii și ar crea o situație paradoxală în care persoanele care conduc fără permis ar beneficia de un tratament mai favorabil decât cele care dețin permis.

În acest sens, instanța a invocat principiul „*dura lex, sed lex*”, potrivit căruia legea trebuie aplicată chiar dacă consecințele sale pot părea severe pentru contravenient. Sancțiunea de privare a dreptului de a conduce vehicule are rolul de a preveni și descuraja încălcările normelor rutiere, precum și de a împiedica dobândirea sau exercitarea dreptului de a conduce pe perioada stabilită de lege.

Prin urmare, instanța de recurs a concluzionat că aplicarea sancțiunii complementare de către instanța de fond este legală și justificată, iar argumentul recurentului nu poate conduce la modificarea hotărârii atacate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Josan Petru și a menține hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 august 2025 fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul contravenientului Josan Petru declarat împotriva hotărârii ***Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 august 2025*** în cauza lui **Josan Petru** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător **Judecător** **Judecător**